Влада - Радам !

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України № 241 (991) ♦ Вівторок, 20 грудня 1994 року ♦ Ціна договірна

ЛІТАК ІЗ XXI СТОЛІТТЯ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Морозного київського ранку під оплески присутніх злетів у захмарене небо транспортний літак нового покоління Ан-70.

Падав густий сніг. Уже з години стояв на початку бетонки біло-синій іменинник із гвинтами- ромашками та чудернацьким довгим носом. Зліт затримувався: вередувала погода.

Численні глядачі померзли і нетерпляче пританцьовували. Роздавав інтерв'ю віце-прем'єр-міністр, міністр оборони України Валерій Шмаров: «Те, що в такий важкий для держави час збудовано цього літака, доводить наш великий науково-технічний потенціал, наші можливості...» Журналісти обступили начальника Генштабу ЗС України генерал-полковника Анатолія Лопату: чи буде закуповувати нового Ана наше військо? «Ні, поки що не будемо, — відповідав генерал Лопата. — Наявного нині парку транспортних літаків (Іл-76Т), вистачить до 2010 року — куди ж їх дівати? Вважаємо, доцільніше спершу «викинути» Ан-70 на ринок...»

Сніг припинився. Приїхав генеральний конструктор «Антонова» Петро Балабуєв. Примчала машина з гучномовцями, голос із яких уже вкотре марно просив людей відійти на сто метрів від смуги. По черзі завелися двигуни «сімдесятого». Здійнявши за собою снігову куряву, рушив. Набрав швидкість, підняв переднє шасі — «відірвав ногу». Проїхав ще, розвернувся і — на вихідну позицію. Це була проба бетонки.

(Закінчення на 3-й стор.)

Сьогодні — День міліції

УДОСТОЄНІ ДЕРЖАВНИХ НАГОРОД

Утретє в незалежній Україні відзначається День міліції. У складних умовах сьогодення діяльності органів внутрішніх справ надається винятково важливе значення.

Вірні присязі працівники чесно і сумлінно виконують обов"язки по охороні прав і свобод громадян України, беруть участь у виявленні та знешкодженні злочинців, злочинних угруповань, часто ризикуючи власним життям.

Оскільки в Україні до цього часу не засновано власних орденів і медалей, в тому числі і за заслуги при виконанні військового, службового і громадянського обов"язку, Президент України засвідчив свою шану і визнання внеску працівників органів внутрішніх справ чинними нині в державі нагородами — Почесною відзнакою Президента України і почесними званнями. Указами Президента України від 10 грудня 1994 року цими нагородами відзначено групу досвідчених міліціонерів і керівників підрозділів.

Так Президент України оцінив їх особисті заслуги у боротьбі зі злочинністю, зміцненні законності і правопорядку, високий професіоналізм.

Матеріал про будні української міліції читайте на 4-й стор.

«НІ — ПАНУВАННЮ ДИКОГО РИНКУ!»

У Києві завершив роботу Перший Всеукраїнський з'їзд робітників, скликаний Фронтом трудящих України, Трудовою Харківщиною, Робітничим союзом Києва. 468 делегатів з 22 областей України, Києва та Республіки Крим проголосили утворення Всеукраїнського робітничого союзу з метою сприяти згуртованості робітничого класу в боротьбі за свої соціальні та політичні права. Делегати затаврували «антинародну політику» Президента України Леоніда Кучми, окресливши завдання пролетаріату за нинішньої соціально-політичної ситуації. А саме — взяти владу в свої руки, припинити капіталізацію суспільства, націоналізувати приватизовану власність, повернути трудящим їхні соціальні завоювання — право на труд, відпочинок, освіту, житло. Засобами досягнення мети має стати відновлення влади Рад, домагання широкого представництва у них «робітників, селянства та трудової інтелігенції», а якщо буде в тому потреба — політичний страйк. Висловивши підтримку лівому крилу парламенту, з'їзд обрав до ради Всеукраїнського робітничого союзу п'ятьох народних депутатів України.

Продиктовано в номер

Переговори в Луцьку

У Луцьку відбулися офіційні переговори голови Волинської обласної Ради Бориса Климчука з польською делегацією, у складі якої були Надзвичайний та Повноважний Посол Республіки Польща в Україні Єжі Козакевич, воєводи, промисловці, банкіри. У переговорах брала участь делегація Білорусі, очолювана заступником голови Брестського облвиконкому Василем Куницьким.

На переговорах обговорювались концепція створення і формування єврорегіону «Буг», співпраця у банківській діяльності, в галузі дотримання законності та правопорядку, співробітництво в гуманітарній сфері, погоджувались напрями трансконордонних переходів.

Після переговорів між Волинською областю та Замостським воєводством і Брестською областю було підписано відповідні угоди.

До чого БМП?

«Але це ніякою мірою не пов'язано з політичною ситуацією на півострові», — роз'яснив нашому кореспондентові начальник Головного управління МВС України в Криму генерал-майор Віталій Кириченко. Вісім бойових машин піхоти — БМТ-1 і БМТ-2, на борту яких — взводи військовослужбовців, охороняють під'їзні та виїзні шляхи столиці автономії. Ці заходи здійснюються на виконання Указу Президента України Леоніда Кучми щодо активізації заходів з боротьби з організованою злочинністю. А також у зв'язку з активізацією всілякого роду злочинних угруповань міста та автономії. Досить сказати, що лише за останній тиждень убито дванадцять авторитетів мафіозних структур.

У ЧФ шефів додається

Нещодавній Указ Президента України про шефство над Військово-морським флотом знайшов розуміння і підтримку в Харківській обласній адміністрації. Розглядається питання про фінансову участь Харківщини у спорудженні корабля «Харків». У недалекому минулому Харківська область мала неабиякий досвід допомоги чорноморським морякам. Враховуючи його, харків'яни беруть під своє крило Севастопольський військово-морський інститут, командний пункт ВМС України, гарантують матеріальну підтримку побутовою технікою сім'ям офіцерів.

Відтепер очистимось від шлаків

Індустріальна Дніпропетровщина збагатилася, по суті, ще однією галуззю промисловості — медичною. У Дніпродзержинську стала до ладу перша черга — а на часі пуск двох наступних — дослідного фармацевтичного підприємства. Цим самим уперше у вітчизняній практиці налагоджено виробництво ентеросорбентів — унікальних препаратів, які здатні очищати людський організм від будь-яких шкідливих речовин і домішок, отрут і шлаків. Уже тепер ясно, що фірма «Дніпромед», котра відтепер тут господарює, має всі шанси стати помітним постачальником ентеросорбентів не тільки для населення України.

Без дрібного бізнесу не буває великого

Уряд України та Європейський банк реконструкції і розвитку підписали угоду про відкриття кредитної лінії на суму 100 мільйонів екю. Планується, що ці кошти підуть на фінансову підтримку новостворених українських середніх і дрібних підприємств.

А соціалістам — довіра

За попередніми даними, Болгарська соціалістична партія лідирує на дострокових парламентських виборах, що відбулися минулої неділі. Розрив між головними суперниками — БСП і Союзом демократичних сил (СДС) близько 20 відсотків. Соціалістам, які прийшли на вибори в коаліції з деякими політичними об'єднаннями, віддали свої голоси близько 45 відсотків виборців. СДС та його коаліційні союзники вибороли близько 25 відсотків. Лідер Союзу Ф. Димитров визнав, що його політичне об'єднання зазнало поразки на виборах.

СПІВЧУТТЯ СІМ'ЯМ МОРЯКІВ ТЕПЛОХОДА «САЛЬВАДОР АЛЬЄНДЕ»

З глибоким душевним болем сприйняв звістку про загибель теплохода «Сальвадор Альєнде». Морська стихія вирвала з наших рядів мужніх людей і люблячих чоловіків та синів.

Прийміть мої щирі співчуття в зв'язку з невимовно великим горем. Розділяю з Вами скорботу і біль непоправної втрати.

Усім сім'ям загиблих буде надано максимально можливу допомогу.

Президент України Л.КУЧМА.

У ЦЕНТРАЛЬНІЙ ВИБОРЧІЙ КОМІСІЇ ПО ВИБОРАХ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ

17 грудня 1994 року відбулося засідання Центральної виборчої комісії по виборах народних депутатів України.

Розглянувши протоколи окружних виборчих комісій Московського № 374 (Харківська область) та Вижницького № 433 (Чернівецька область) виборчих округів про результати відповідно повторних виборів 20 листопада 1994 року та повторного голосування 4 грудня 1994 року, а також матеріали перевірок на місцях фактів, викладених у заявах щодо порушень виборчого закону, Центральна виборча комісія згідно зі статтями 14, 44, і 48 Закону про вибори зареєструвала обраних народних депутатів України Лупакова Є.О. та Пєхоту В.Ю.

Список обраних народних депутатів України з відомостями про них надіслано редакції газети «Голос України» для опублікування.

Скасовано рішення окружної виборчої комісії Індустріального виборчого округу № 7 (м.Київ) від 21 листопада 1994 року в частині, що стосується визнання Чубатенка О.М. обраним 20 листопада 1994 року народним депутатом України як таке, що не відповідає вимогам статті 43 Закону.

Повторні вибори народного депутата України, що проводились у цьому окрузі 20 листопада 1994 року, визнано такими, що не відбулися, оскільки в них взяло участь менше 50 відсотків від числа виборців, внесених до списків. Оскільки в ході розгляду виявлено факти порушень Закону, зокрема ознаки фальсифікації результатів виборів, вирішено надіслати відповідні матеріали до органів прокуратури.

В обговоренні питань порядку денного взяли участь керівники відповідних окружних комісій, представники політичних партій — учасники виборчого процесу. Були присутні також представники засобів масової інформації.

Вів засідання голова Центральної виборчої комісії І.Г.Ємець.

ПОСТАНОВА

Про реєстрацію народних депутатів України, обраних відповідно на повторних виборах 20 листопада 1994 року та при повторному голосуванні 4 грудня 1994 року

Розглянувши протоколи та інші документи окружної виборчої комісії Московського виборчого округу № 374 (Харківська область) про результати повторних виборів 20 листопада 1994 року та окружної виборчої комісії Вижницького виборчого округу № 433 (Чернівецька область) про результати повторного голосування 4 грудня 1994 року, а також матеріали перевірок на місцях обставин, викладених у заявах суб'єктів виборчого процесу щодо порушень Закону України «Про вибори народних депутатів України», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Відповідно до статей 14 та 44 Закону України «Про вибори народних депутатів України» зареєструвати:

Лупакова Євгена Олександровича, інженера-механіка, заступника начальника тилу Військово-Морських Сил України, позапартійного, який проживає в місті Севастополі, народним депутатом України від Вижницького виборчого округу № 433 (Чернівецька область);

Пєхоту Володимира Юлійовича, інженера-механіка, віце-президента державної будівельної корпорації «Укрбуд», позапартійного, який проживає в місті Києві, народним депутатом України від Московського виборчого округу № 374 (Харківська область).

2. Постанову опублікувати в газеті «Голос України».

Голова Центральної виборчої комісії І.ЄМЕЦЬ.

Секретар Центральної виборчої комісії І.ЦЕЛУЙКО.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про відкладення призначення виборів народних депутатів України у виборчих округах, де вибори тричі визнавались такими, що не відбулися, або депутата не було обрано

Враховуючи, що у ряді округів вибори народних депутатів України неодноразово визнавались такими, що не відбулися внаслідок низької явки виборців, або депутата не було обрано, та зважаючи на ситуацію, що склалася в суспільстві, значні фінансові і матеріальні витрати з бюджету, пов'язані з повторним проведенням виборів у цих округах, Верховна Рада України **постановляє:**

Відкласти на один рік призначення виборів народних депутатів України у тих округах, де вибори тричі визнавалися такими, що не відбулися, або депутата не було обрано.

Голова Верховної Ради України О.МОРОЗ.

м.Київ,
7 грудня 1994 року.

Парламентська хроніка

Сама собою іде лише «прихватизація»

Денне засідання 16 грудня

Сесія продовжувала розглядати одне з найважливіших питань — проект Закону «Про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України з питань приватизації». Пропоновані зміни в законодавстві, зазначив доповідач, голова Комісії з питань економічної політики та управління народним господарством Олег Таранов, спрямовані перш за все на захист інтересів держави, які полягають у запобіганні руйнування цілісних виробничих комплексів і технологій, на підвищення відповідальності покупців за дотримання умов договорів купівлі-продажу, захист інтересів громадян під час придбання частки держмайна за приватизаційні сертифікати, недопущення продажу за безцінь прибуткових та престижних об'єктів. Особливістю нового механізму є те, що приватизація великих і середніх підприємств здійснюватиметься шляхом акціонування, причому не менше 30 відсотків акцій залишатиметься у власності держави. В окремих випадках держава зберігатиме за собою стовідсоткове право власності. Щодо невеликих держпідприємств передбачається застосовувати конкурентні способи приватизації, а виручені кошти спрямовувати до місцевих бюджетів. У випадках, коли застосовується неконкурентний метод, тобто викуп, вартість об'єкта визначається з урахуванням потенційної прибутковості, що не дасть змоги скуповувати держмайно за безцінь. Інтереси трудових колективів захищено: вони мають деякі пільги під час придбання акцій. Зокрема, кожен член трудового колективу має право вкласти в акції не лише свій сертифікат, а ще на 50 відсотків вартості сертифіката може придбати акцій за гроші, чого не можуть зробити інші жителі України. Крім того, запропоновано голову Фонду держмайна України перевести у ранг міністра з тим, щоб він, будучи підзвітним Верховній Раді, адміністративно підпорядковувався Прем'єр-міністрові. Тобто, оперативне управління Фондом держмайна треба довірити Кабінетові міністрів, а якщо останній не влаштовує Верховну Раду, то його можна відправити у відставку.

В обговоренні цього питання взяли участь, представники депутатських фракцій, постійних комісій та областей.

М. М'ясковський (фракція «Комуністи України») зазначив, що, на жаль, не було створено групи представників від кожного суб'єкта, який мав і має відношення до приватизації та ухвалював якісь документи, аби вони внесли поправки, пов'язані однією ідеологією. Бо сьогодні кожен поправляє сам по собі, і документи знову суперечитимуть один одному.

Голова Контрольної комісії з питань приватизації С.Драгомарецький заявив, що хоч Комісією з питань економічної політики та управління народним господарством було виконано величезну роботу, він пропонує не приймати проект закону навіть у першому читанні, бо, по-перше, його остаточний варіант навіть формально не було погоджено з Контрольною комісією, а по-друге, проект не відповідає прийнятій 29 липня постанові та аналізу, здійсненому комісією на основі інформації, що її надали Кабінет міністрів, Генеральна прокуратура та Міністерство внутрішніх справ. На думку голови Комісії з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку О. Кожушка, цей законопроект має ще більше недоліків, ніж попередній. До того ж, на думку Комісії, у разі прийняття цього проекту закону Верховна Рада взагалі буде усунута від контролю за приватизацією, зате відповідальність повністю ляже на неї. В. Альошин (Рух) наголосив, що фракція розглядає приватизацію перш за все як необхідний елемент трансформації економічної системи. Саме з цієї причини Рух категорично виступав проти зупинення приватизації. На думку фракції, приватизація має забезпечити вирішення двох, досить суперечливих, завдань — сприяти формуванню ефективного власника та забезпечити певний рівень соціальної справедливості. І хоч не все у поданому проекті враховано, його потрібно приймати у першому читанні, а згодом доопрацьовувати.

Як бачимо, в ході обговорення звучало дві пропозиції: прийняти законопроект у першому читанні або відправити його на доопрацювання. Та коли головуючий на засіданні перший заступник Голови Верховної Ради Олександр Ткаченко поставив їх на голосування, жодна не набрала потрібної кількості голосів. Це дало підстави головуючому зауважити, що «тоді саме собою». Очевидно, малося на увазі, що проект закону так чи інакше буде відправлено на доопрацювання, але у ложі преси це зрозуміли інакше: приватизація відбуватиметься сама собою, тобто, доки питання обговорюється, триватиме «прихватизація». Тим більше, що в Україні до розкрадання та приховування держмайна підштовхує чинне законодавство.

Після того депутати затвердили проекти законів України «Про постійні Комісії Верховної Ради України», «Про внесення змін і доповнень до Кримінально-процесуального кодексу України щодо досудової підготовки матеріалів», постанови «Про транспортні витрати та забезпечення діяльності народних депутатів України у виборчих округах».

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Інтерв'ю в кулуарах

Як нам краще роздержавитися

Нас урятують лише справжні власники

Олександр ЄЛЬЯШКЕВИЧ (фракція «Реформи»): Закон про зміни й доповнення до приватизаційного законодавства потрібно було прийняти в першому читанні. Тому що відкладання їх гальмує процес приватизації. А альтернативи приватизації, на моє глибоке переконання, немає і не може бути. Це викликано тим, що нині у нашої держави нема фінансів для інвестування в свою державну власність. А тому потрібно якнайшвидше провестити приватизацію, щоб з'явилися власники, які зможуть і будуть самі піклуватися про вкладання коштів, аби з'являлися нові технології і робочі місця.

То давайте й землю поділимо порівну

Сергій КУЗЬМЕНКО (фракція «Комуністи України»): Нині багато хто каже, що приватизація — це головний шлях економічних реформ. Це неправильно. Світовий досвід і автор відомої «потогонної» системи Тейлор говорять: те, що робітник має акції, є співласником підприємства, практично не дає ніякої мотивації до праці. Якщо ми використаємо всі мотиваційні форми, які застосовуються на Заході і які ми частково почали вводити у себе у 80-ті роки (госпрозрахунок, оренда, бригадний підряд тощо), ми без приватизації підвищимо ефективність нашого виробництва. Взагалі, я за колективну форму власності.

Цікаве й ось що. Дехто каже: всі підприємства треба розділити на 52 мільйони громадян. Це буде нібито справедливо. А з другого боку, кажуть: а землю — тим, хто на ній працює. Виходить, підприємства можна поділити між тими, хто на них і не працює, а землю — тільки між тими, хто її обробляє. Це ж нечесно і несправедливо. Тоді треба поділити порівну на всіх громадян України і землю. І кожен або продає свою ділянку, або міняє на промисловий сертифікат, якщо йому земля не потрібна. Оце було б справедливо.

Не з того починаємо

Роман КРУЦИК (фракція «Державність»): Немало нинішніх народних депутатів виступає за соціальну справедливість, наведення порядку в країні. Але не з того починаємо, не те робимо. Ми нині маємо не приватизацію, а відверте розкрадання державного майна. Для того, щоб поліпшити економічне й соціальне становище, найперше треба рішуче посилити боротьбу з організованою злочинністю й корупцією. Ця боротьба повинна йти попереду прийняття законів про приватизацію. Бо чому не діє багато прийнятих законів? Та тому, що їх блокує організована злочинність, яка досягла вже жахливих масштабів. Тому треба спершу навести порядок у державі, і коли запрацюють закони, тоді слід провести приватизацію.

Інтерв'ю взяв Яків ГАЛЬЧЕНКО.

У комісіях Верховної Ради України

Комісія з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку розглянула численні скарги з приводу порушень Постанови Кабінету Міністрів України про порядок і умови обов'язкового страхування цивільної відповідальності власників транспортних засобів. Заслухано інформацію Комітету у справах нагляду за страховою діяльністю, який за дорученням комісії здійснив перевірку Краматорської страхової компанії АСКО та інші. Виявлено суттєві порушення, зловживання при реалізації даного страхування. Запропоновано Комітету у справах нагляду за страховою діяльністю розглянути питання про вилучення ліцензій у порушників страхових компаній, що грубо порушують закон, внести до Кабінету Міністрів пропозицію про пільгове страхування інвалідів та пенсіонерів з залученням коштів страхових компаній. Доручено разом з зацікавленими міністерствами та відомствами терміново провести роботу по роз'ясненню соціального значення страхування цивільної відповідальності власників транспортних засобів.

На комісії внесено зауваження і пропозиції до цілого ряду законопроектів, що будуть розглянуті найближчим часом на засіданнях Верховної Ради України.

Комісія з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією розглянула питання про хід виконання рішення Комісії від 4 жовтня 1994 року стосовно перевірки законності видачі пільгового кредиту Охтирському міськвиконкому Сумської області і гр. Смірнову П.О.

З інформацією про результати попередньої перевірки виступив голова Служби безпеки України В.Маліков. Як зазначив голова СБУ, зібрані в ході перевірки матеріали дають підстави зробити висновок, що в діях певних посадових осіб, причетних до видачі зазначеного кредиту, вбачаються ознаки злочинів, передбачених статтями 165, 166, 194 Кримінального кодексу України (зловживання службовим становищем, перевищення влади або службових повноважень, підробка документів).

Комісія взяла до відома інформацію голови Служби безпеки України В.Малікова і ухвалила запропонувати Генеральному прокурору України розглянути питання про порушення кримінальної справи і провести всебічне, повне і об'єктивне дослідження обставин видачі пільгового кредиту в сумі 30 млрд.крб.

Академічні нагороди Святого і Мудрого

На загальні збори Академії наук Вищої школи України були запрошені почесні академіки, доктори, кандидати наук, офіційні представники владних структур і міністерств. Учені зібралися не просто на чергові звітні збори, а й на урочистості, з яких, власне, і почалося засідання. Цього року президія АН ВШ України встановила найвищу нагороду, яка складається з медалі, диплома і грошової премії. Медаль Святого Володимира вручається вченим, працівникам вузів за науковий вклад у розвиток вищої школи, освіти в Україні. Перший диплом цієї нагороди присуджено ректору Київського університету ім. Т. Шевченка Віктору Скопенку, визначному хіміку, який має чимало наукових праць. Другим лауреатом названо Олеся Гончара, письменника, знавця людської природи. На жаль, Олесь Терентійович за станом здоров'я не зміг бути присутнім на врученні.

Президент АН ВШ України Віталій Стріха також вручив нагороду Ярослава Мудрого відомим українським ученим, літературознавцям, мистецтвознавцям за видатні успіхи у різних галузях науки. Великій групі вчених вручено дипломи академіків Академії наук Вищої школи України. Серед новообраних академіків — директор Інституту журналістики Анатолій Москаленко.

Віктор СКОПЕНКО — лауреат медалі Святого Володимира.

Анатолій МОСКАЛЕНКО — новообраний академік.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Закон України

Про внесення змін і доповнень до Кодексу України про адміністративні правопорушення

У зв'язку з прийняттям Закону України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» Верховна Рада України **постановляє:**

Внести до Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122) такі зміни і доповнення:

1. Доповнити Кодекс статтею 24^1 такого змісту:

«Стаття 24^1. Заходи впливу, що застосовуються до неповнолітніх

За вчинення адміністративних правопорушень до неповнолітніх у віці від шістнадцяти до вісімнадцяти років можуть бути застосовані такі заходи впливу:

1) зобов'язання публічно або в іншій формі попросити вибачення у потерпілого;

2) застереження;

3) догана або сувора догана;

4) передача неповнолітнього під нагляд батькам або особам, які їх замінюють, чи під нагляд педагогічному або трудовому колективу за їх згодою, а також окремим громадянам на їх прохання».

2. Статті 13, 40, 184, 214, 221 викласти у такій редакції:

«Стаття 13. Відповідальність неповнолітніх

До осіб віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років, які вчинили адміністративні правопорушення, застосовуються заходи впливу, передбачені статтею 24^1 цього Кодексу.

У разі вчинення особами віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років адміністративних правопорушень, передбачених статтями 51, 121 — 127, частинами першою і другою статті 130, статтями 173, 174, 185, 190 — 195 цього Кодексу, вони підлягають адміністративній відповідальності на загальних підставах. З урахуванням характеру вчиненого правопорушення та особи правопорушника до зазначених осіб (за винятком осіб, які вчинили правопорушення, передбачені статтею 185) можуть бути застосовані заходи впливу, передбачені статтею 24^1 цього Кодексу»

«Стаття 40. Покладення обов'язку відшкодувати заподіяну шкоду.

Якщо у результаті вчинення адміністративного правопорушення заподіяно майнову шкоду громадянинові, підприємству, установі або організації, то адміністративна комісія, виконавчий комітет сільської, селищної Ради народних депутатів під час вирішення питання про накладення стягнення за адміністративне правопорушення має право одночасно вирішити питання про відшкодування винним майнової шкоди, якщо її сума не перевищує двох мінімальних розмірів заробітної плати, а суддя районного (міського) суду — незалежно від розміру шкоди, крім випадків, передбачених частиною другою цієї статті.

Коли шкоду заподіяно неповнолітнім, який досяг шістнадцяти років і має самостійний заробіток, а сума шкоди не перевищує мінімального розміру заробітної плати, суддя має право покласти на неповнолітнього відшкодування заподіяної шкоди або зобов'язати своєю працею усунути її.

В інших випадках питання про відшкодування майнової шкоди, заподіяної адміністративним правопорушенням, вирішується в порядку цивільного судочинства».

«Стаття 184. Невиконання батьками або особами, що їх замінюють, обов'язків по вихованню дітей

Ухилення батьків або осіб, що їх замінюють, від виконання передбачених законодавством обов'язків щодо забезпечення необхідних умов життя, навчання та виховання неповнолітніх дітей — тягне за собою попередження або накладення штрафу до 0,3 мінімального розміру заробітної плати.

Ті самі дії, вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, — тягнуть за собою накладення штрафу до 0,5 мінімального розміру заробітної плати.

Вчинення неповнолітніми у віці від чотирнадцяти до шістнадцяти років правопорушення, відповідальність за яке передбачено цим Кодексом, — тягне за собою накладення штрафу на батьків або осіб, що їх замінюють, від двох до чотирьох мінімальних розмірів заробітної плати.

Вчинення неповнолітніми діянь, що містять ознаки злочину, відповідальність за які передбачена Кримінальним кодексом України, якщо вони не досягли віку, з якого настає кримінальна відповідальність, — тягне за собою накладення штрафу на батьків або осіб, що їх замінюють, від трьох до п'яти мінімальних розмірів заробітної плати»;

«Стаття 214. Розмежування компетенції органів, уповноважених розглядати справи про адміністративні правопорушення

Адміністративні комісії при виконавчих комітетах районних, міських, районних у містах, сільських, селищних Рад народних депутатів вирішують усі справи про адміністративні правопорушення, за винятком віднесених цим Кодексом до відання інших органів (службових осіб).

Виконавчі комітети сільських, селищних Рад народних депутатів, судді районних (міських) судів, органи внутрішніх справ, органи державних інспекцій та інші уповноважені органи (пункт 5 статті 213) розглядають справи про адміністративні правопорушення, віднесені цим Кодексом до їх відання».

«Стаття 221. Районні (міські) суди (судді)

Судді районих (міських) судів розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтею 42^2, частиною першою статті 44, статтями 46^1, $51 — 51^2$, частиною п'ятою статті 121, частиною другою статті 130, статтями 145, 157, 160, 160^2, 160^4 ,164^3, 173, 173^1, частиною третьою статті 178, частинами першою, другою і третьою статті 181, статтями $184 — 185^8$, 186^2, 186^4, 186^5, 187 і 208^1 цього Кодексу, а також справи про адміністративні правопорушення, вчинені особами віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років».

3. У частині другій статті 6 слова «Конституції СРСР і Конституції Української РСР» замінити словами «Конституції України», а слова «комісій у справах неповнолітніх» виключити.

4. У частинах другій і третій статті 21 слова і цифри «частиною третьою статті 184» виключити.

5. У статті 213:

пункт 3 виключити;

у пункті 4 виключити слово «народними»;

у пункті 5 слова «законодавчими актами СРСР» замінити словами «цим Кодексом».

6. У статті 215:

у частині першій слова «Української РСР» замінити словом «України»;

частину другу виключити;

у зв'язку з цим частину третю вважати частиною другою, замінивши в ній слова «Союзу РСР і Української РСР» словом «України».

7. У статті 216:

у частині першій слова «і комісії в справах неповнолітніх» виключити;

у частині другій слова «Союзу РСР і Української РСР» замінити словом «України».

8. У частині другій статті 217 слова «СРСР і постановами Ради міністрів СРСР» замінити словами «України та постановами Кабінету міністрів України».

9. Статтю 220 виключити.

10. У статті 222:

у частині першій слова і цифри «частина друга статті 184» виключити;

у пункті 1 частини другої слова і цифри «частиною другою статті 184» виключити.

11. У частині першій статті 255:

в абзаці дев'ятнадцятому пункту 1 слова і цифри «частина п'ята статті 184» виключити;

у пункті 3^4 слово і цифри «стаття 185^4» замінити словами і цифрами «частина четверта статті 184, стаття 185^4».

12. У статті 276:

у частині четвертій слова «і комісіями в справах неповнолітніх» виключити;

у частині п'ятій слова «Союзу РСР і Української РСР» замінити словом «України».

13. У частині сьомій статті 283 слова «Союзу РСР і Української РСР» замінити словом «України».

14. Частину першу статті 284 після пункту 1 доповнити новим пунктом такого змісту:

«2) про застосування заходів впливу, передбачених статтею 24^1 цього Кодексу».

У зв'язку з цим пункт 2 вважати пунктом 3.

15. У частині першій статті 288:

у пункті 1 слова «комісії в справах неповнолітніх» виключити, а слова «народний суд» замінити словом «суд»;

у пунктах 2 і 3 слова «народний суд» замінити словом «суд».

16. Назву і частину першу статті 294 викласти в такій редакції:

«Стаття 294. Повноваження судді, начальника органу внутрішніх справ, голови вищестоящого суду і начальника вищестоящого органу внутрішніх справ щодо перегляду справи

Постанову судді у справах про адміністративні правопорушення, передбачені статтею 42^2, частиною першою статті 44, статтями 46^1, $51 — 51^2$, частиною п'ятою статті 121, частиною другою статті 130, статтями 145, 157, 160, 160^2, 160^4, 164^3, 173, 173^1, частиною третьою статті 178, частинами першою, другою і третьою статті 181, статтями $184 — 185^8$, 186^2, 186^4, 186^5, 187 і 208^1 цього Кодексу, а також постанови у справах про адміністративні правопорушення, вчинені особами віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років, може бути скасовано або змінено за протестом прокурора самим суддею, а також незалежно від наявності протесту прокурора — головою вищестоящого суду».

17. У статті 307:

частину другу викласти у такій редакції:

«У разі відсутності самостійного заробітку в осіб віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років, які вчинили адміністративне правопорушення, штраф стягується з батьків або осіб, які їх замінюють»;

у частині третій слова «Ощадного банку СРСР» замінити словами «Ощадного банку України».

18. У пункті 1 статті 313 слова і цифри «частиною п'ятою статті 184» виключити.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
15 листопада 1994 року.

Постанова Верховної Ради України

Про введення в дію Закону України «Про внесення змін і доповнень до Кодексу України про адміністративні правопорушення»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Ввести в дію Закон України «Про внесення змін і доповнень до Кодексу України про адміністративні правопорушення» з дня його опублікування.

2. Визнати такими, що втратили чинність:

Указ Президії Верховної Ради Української РСР від 26 серпня 1967 року «Про затвердження Положення про комісії в справах неповнолітніх Української РСР» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1967 р., № 34, ст. 242);

Розділ II Указу Президії Верховної Ради Української РСР від 16 лютого 1972 року «Про внесення змін і доповнень до Положення про спостережні комісії при виконавчих комітетах районних, міських і обласних Рад депутатів трудящих Української РСР та до Положення про комісії в справах неповнолітніх Української РСР». (Відомості Верховної Ради УРСР, 1972р., № 8, ст.43);

Статтю 2 Указу Президії Верховної Ради Української РСР від 29 березня 1973 року «Про внесення змін і доповнень до Положення про товариські суди Української РСР, Положення про комісії в справах неповнолітніх Української РСР та Положення про спостережні комісії при виконавчих комітетах районних, міських і обласних Рад депутатів трудящих Української РСР» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1973 р. № 15, ст.111);

Указ Президії Верховної Ради Української РСР від 24 січня 1975 року «Про внесення змін і доповнень до Положення про комісії в справах неповнолітніх Української РСР» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1975 р., № 5,. ст.53);

Указ Президії Верховної Ради Української РСР від 13 квітня 1977 року «Про внесення змін і доповнень до Положення про комісії в справах неповнолітніх Української РСР» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1977 р., № 17, ст.180);

Розділ 1 Указу Президії Верховної Ради Української РСР від 16 жовтня 1985 року «Про внесення змін і доповнень до положень про комісії в справах неповнолітніх Української РСР і про громадських вихователів неповнолітніх» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1985 р., № 44, ст.1055);

Статтю 3 Указу Президії Верховної Ради Української РСР від 3 листопада 1986 року «Про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів Української РСР і затвердження Положення про лікувально-виховний профілакторій для хворих на наркоманію» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1986 р., № 46, ст.933);

Розділ VII Указу Президії Верховної Ради Української РСР від 21 серпня 1987 року «Про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів Української РСР» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1987 р., № 35, ст.674);

Розділ III Закону України від 23 грудня 1993 року «Про внесення змін і доповнень до Кримінального і Кримінально-процесуального кодексів України та до Положення про комісії в справах неповнолітніх Української РСР» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 11, ст.48).

Голова Верховної Ради України О.МОРОЗ.

м.Київ,
15 листопада 1994 року.

УКАЗ

ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про ліквідацію Українського кредитного фонду

У зв'язку з необхідністю усунення наявних недоліків у справі залучення і реалізації іноземних інвестицій, наведення належного порядку в цій сфері, а також з метою вдосконалення механізму здійснення інвестиційно-фінансової політики України **постановляю:**

1. Погодитись з пропозицією Кабінету Міністрів України та Національного банку України і ліквідувати Український кредитний фонд, створений відповідно до Указу Президента України від 18 березня 1994 року № 97.

2. Припинити випуск та розміщення першої серії Державних товарних облігацій матеріальних ресурсів України, передбачений статтею 5 Указу Президента України від 7 квітня 1994 року № 141 «Про державні товарні облігації матеріальних ресурсів України».

3. Генеральній прокуратурі України разом з Міністерством фінансів України, Національним банком України та Службою безпеки України провести у двотижневий строк перевірку додержання вимог законодавства при створенні Українського кредитного фонду та у його діяльності.

4. Кабінету Міністрів України:

здійснити заходи, пов'язані з ліквідацією Українського кредитного фонду;

вирішити питання щодо забезпечення виконання зобов'язань перед власниками Державних товарних облігацій матеріальних ресурсів України.

5. Визнати такими, що втратили чинність, укази Президента України:

від 18 березня 1994 року № 97 «Про утворення Українського кредитного фонду»;

від 31 березня 1994 року № 118 «Про Положення про Український кредитний фонд»;

від 8 липня 1994 року № 385 «Про призначення К.Продана президентом Українського кредитного фонду».

6. Цей Указ набирає чинності з дня його підписання.

Президент України
Л. КУЧМА.

м.Київ, 10 грудня 1994 року.

Літак із XXI століття

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Під хмарами з'явилися два літаки: вони супроводжуватимуть «новачка» в його першому польоті, вестимуть зовнішнє спостереження. Ан-70 розігнався і за кілька секунд злетів у сіре небо. Все — літак є. Через півгодини він успішно приземлився на аеродромі в Гостомелі під Києвом. Можна було пити шампанське...

Попереду — етап випробувань і сертифікації, півтора- два роки. Перші літаки Ан-70 повинні надійти в експлуатацію вже в 1996 році. На заводах Самари та Києва планується випуск серії з 500 літаків, це передбачено міжурядовою угодою між Україною та Росією.

На борту першого Ан-70 три державних прапори: України, Росії та Узбекистану. «Одна країна не змогла б випустити такого літака, — сказав начальник штабу далекої авіації ВПС Росії, генерал-лейтенант Анатолій Проскурнін. — Участь брали і Білорусь, й інші колишні союзні республіки. Але в тому, що сьогодні цей лайнер злетів, заслуга насамперед колективу бюро «Антонова». Бо за нинішніх умов дуже важко створити, вивести на злітну смугу літака, якого я б назвав літаком найближчого майбутнього».

Вже нині на Ан-70 є 100 попередніх замовлень від авіакомпаній СНД. Але спрямованість і на світовий ринок. «Сімдесятого» підняли у повітря принципово нові гвинтовентиляторні запорізькі двигуни — перші у світі. Для створення подібної машини провідні авіафірми благополучної Європи об'єдналися в спеціальний консорціум. Але вони зосталися далеко позаду, і серійні поставки їхнього FLA (який ще тільки в ескізах та розрахунках) розпочнуться років на 5—6 пізніше, ніж нашого нового Ана.

Пілотував першого Ан-70 екіпаж, очолюваний пілотом I класу Сергієм Максимовим. «Це машина XXI століття», — сказав він після польоту. І хоч до кінця XX століття не так далеко, все ж ми випередили час.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Своє вітання науковцям, інженерно-технічним працівникам, робітникам, льотчикам — учасникам створення літака Ан-70 надіслав Президент України Л. Кучма.

Сьогодні — День міліції

ЗАВДАННЯ У НАС НЕЗМІННЕ

Зміни, які останнім часом відбулися в житті нашого суспільства, природно, не могли не торкнутися й органів внутрішніх справ. Але завдання міліції залишається незмінним — охорона правопорядку, боротьба зі злочинністю, захист законних прав та інтересів громадян від злочинних посягань. І все це треба забезпечити за будь-яких умов.

А ситуація залишається вкрай напруженою.

З початку цього року зареєстровано понад 512 тисяч злочинів, що на 7 відсотків більше, ніж за такий самий період минулого року. Злочинність зростає. Причин, які не дають можливості регулювати цей процес, декілька. Це, насамперед, соціально-економічні труднощі, зумовлені радикальними змінами в нашому суспільстві. Є досить серйозні проблеми побутові, моральні та інші, які накопичувались роками, десятиріччями.

Злочинність зростає майже в усіх регіонах нашої держави. Найтривожніша ситуація склалася у Волинській, Закарпатській, Черкаській, Харківській, Сумській та Житомирській областях. Як і раніше, переважають майнові злочини корисливо-насильницької спрямованості: крадіжки особистого майна громадян, розбої, грабежі тощо. Доводиться констатувати, що з'явився такий різновид злочинів, як убивства на замовлення. Це є результатом «з'ясування стосунків» мафіозних структур, розподілу сфер впливу, майна та грошей, здобутих злочинним шляхом.

Сьогодні злочинність якісно відрізняється від тієї, що була кілька років тому. Злочинці стали зухвалі й агресивні, мають чудове технічне оснащення, потужні автомобілі, сучасну вогнепальну зброю.

Працювати міліції за таких умов дуже нелегко. Але її працівники не сидять склавши руки. З початку року вони розкрили понад 200 тисяч злочинів, тобто 59,2 відсотка скоєних в Україні за цей період.

Відчутного удару завдано організованій злочинності. Співробітники міліції виявили та знешкодили 858 організованих злочинних груп, а це майже на 70 відсотків більше, ніж торік.

Сьогодні злочинний світ активно протидіє міліції. Тільки за два останні роки зареєстровано 74 тисячі злочинів, скоєних проти співробітників міліції.

На жаль, ця цифра має тенденцію до подальшого зростання.

У день професійного свята не можу не згадати тих, кого немає з нами, — бойових побратимів, які віддали своє життя. Ми схиляємо голову перед пам'яттю всіх, хто загинув, виконуючи свій службовий і громадянський обов'язок. Цього року під час виконання службового обов'язку загинуло 45 співробітників внутрішніх справ, 302 поранено.

Вічна пам'ять всім тим, хто до останньої секунди свого життя залишився вірним народу України.

Окремо хочу зупинитися на тому, як міліція виконує Указ Президента України від 21 липня 1994 року «Про невідкладні заходи щодо посилення боротьби зі злочинністю».

Ми чекали такого документа, який дав би нам можливість перегрупувати свої сили і повести цілеспрямований і рішучий наступ на злочинність.

Аналіз оперативної ситуації у ряді регіонів України дав можливість визначити ті міста й населені пункти, де найбільш напружена криміногенна обстановка, особливо помітна зросла злочинність, зокрема вулична та групова. За підсумками цього аналізу нами було взято під особливий контроль 2890 населених пунктів. Понад 182 тисячі співробітників органів внутрішніх справ України переведено на посилений варіант несення служби.

За цей період проведено 5068 спеціальних операцій з ліквідації організованих злочинних груп. В результаті розкрито майже 95 тисяч злочинів, вилучено 3888 одиниць вогнепальної зброї, 623 автомобілі, 16,2 тонни наркотичної сировини, 146 мільярдів карбованців і 1,1 мільйона доларів США.

Співробітники міліції відпрацювали 200 тисяч місць концентрації криміногенного елемента, в ході чого було виявлено та знешкоджено 9100 злочинних угруповань, 1500 з яких мали ознаки організованих, 209 були озброєні вогнепальною зброєю. 314 мали добре налагоджені міжрегіональні зв'язки, а 116 — міжнародні.

За період дії Указу у сфері економіки викрито понад 16 тисяч корисливих злочинів, з них 1280 розкрадань у великих і особливо великих розмірах, 349 фактів хабарництва тощо.

767 злочинців викрито у фінансово-кредитній та банківській системах.

4889 осіб затримано за законом про запобіжне затримання до 30 діб. Це дало можливість порушити 2951 кримінальну справу та розкрити 4610 злочинів.

Є всі підстави твердити, що новий склад колегії МВС України на чолі з міністром В. Радченком вніс свіжий струмінь у діяльність органів внутрішніх справ, вчасно перегрупувавши наявні сили та розставивши нові наголоси в роботі. До речі, членами колегії розроблена концепція розвитку та напрямків роботи органів внутрішніх справ України за умов радикального посилення боротьби зі злочинністю. Основні положення та вимоги цієї концепції доведені до обласних управлінь, міськ- і райорганів міліції, проводяться заходи щодо її втілення у життя.

Відчутні зміни відбулися й у самому апараті міністерства.

З'явились нові керівники в ГУ МВС України у Києві, у Київській та в багатьох інших областях.

Однак залишаються справжні кадрові проблеми: кількісний і якісний некомплект. Велика кількість посад вакантні через плинність кадрів. Хронічно не вистачає юристів. Лише один приклад. Торік прийняли на роботу 2,5 тисячі юристів, а звільнили 3,2.

Без відповідного матеріального заохочення навряд чи вдасться будь-кого втримати силоміць на тій чи тій роботі.

Зараз ми у скрутному фінансовому становищі. Але МВС не може сказати: все, що є в державі, віддайте нам. Ми бачимо, яка складна зараз економічна ситуація, коли більшість наших співвітчизників взагалі опинилася за межею бідності.

Так, міліції не позаздриш. І проблем у неї вистачає. Але й за таких складних умов праці, українська міліція робить дуже важливу й велику справу. Вона здатна й спроможна виконати завдання, які стоять перед нею, і виконуватиме їх. Система органів внутрішніх справ України не руйнується, а навпаки міцніє і працює, використовуючи у своїй роботі нові форми й методи.

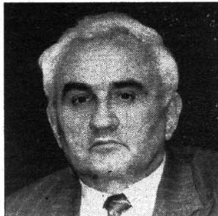
І в цьому нас підтримують Президент, Верховна Рада та Кабінет міністрів України.

Користуючись з нагоди, поздоровляю усіх співробітників міліції з професійним святом, бажаю щастя, міцного здоров'я, подальших досягнень у благородній справі — зміцненні правопорядку у нашій державі.

Леонід БОРОДИЧ,
перший заступник міністра внутрішніх справ України, генерал-майор міліції.

З УСІХ ЧЕРГ НАЙДОВШОЮ В УКРАЇНІ ЗАЛИШАЄТЬСЯ ЧЕРГА ЗА КВАРТИРАМИ

У грудні Верховна Рада України має намір розглянути проект Концепції державної житлової політики

Житлова проблема в соціально-економічному контексті України — одна з найпекучіших. Сьогодні майже 3 мільйони сімей потребують поліпшення житлових умов, і щороку ця цифра зростає ще на 100 тисяч.

Тим часом за обсягами житлового будівництва наша держава опустилася до рівня 50-х років: якщо 1993 року було введено в дію 11,9 млн кв. м (68 відсотків до рівня 1990 року, коли було освоєно майже 20 млн кв. м), то за 9 місяців нинішнього — лише 4,5 млн кв. м, або 31 відсоток до аналогічного періоду минулого року. Що ж до благословенних для багатьох «хрущовок» (30 років тому мешканцям підвалів та комуналок вони здавалися хоромами), то, за технічними даними, цей житловий фонд забудови 1955—1965 років давно потребує реконструкції та капітального ремонту. До речі, до категорії аварійного та «зношеного» житла в Україні віднесено понад 4 мільйони квадратних метрів (тобто приблизно стільки ж, скільки в Україні здано в експлуатацію цього року).

Зрозуміло, що за обставин, коли основне навантаження в розв'язанні житлової проблеми лежить на державі (сьогодні 93 відсотки комунальних послуг оплачувано за рахунок державної дотації), коли викривлена соціально-економічна політика призвела до перенаселення міст і перетворення їх на зону суцільних гуртожитків (13 відсотків жителів України мешкають у гуртожитках), коли більшість наших співвітчизників змушена існувати в режимі «між берегом і човном» (від села відірвалися, а міськими так і не стали), навряд чи вдасться кардинально відійти від радянської житлової політики. Причому перехід до нової житлової політики (іпотечне кредитування, розвиток ринку житла, бездотаційне функціонування житлово-комунальної служби і т. ін.), проголошеної в програмній доповіді Президента Леоніда Кучми, ускладнюється сьогодні, крім економічних чинників, проблемами психологічними. Адже держава — меценат і монополіст, приручивши своїх громадян обіцянками забезпечити кожну сім'ю окремою квартирою чи будинком до 2000 року (популярне гасло горбачовської перебудови), сама виховала в них споживацьку психологію.

Сьогодні в Україні відсутній соціологічно-психологічний аналіз готовності населення до нового ринку житла. Зате Агентство міжнародного розвитку США та Всесвітній банк перш ніж виділити Росії кредити на розвиток житлової сфери, частину коштів витратили на створення детального банку даних про стан справ із житлом в країні за нових умов. Це поки що єдине на теренах СНД масштабне вивчення психологічно- економічної готовності громадян до становлення ринку житла. Цікаво, наприклад, дізнатися, що більшість росіян мріє про окремий власний будинок, але лише 5—7 відсотків із них можуть нині втілити свою мрію в життя; реальним ідеалом для середнього класу залишається квартира площею в 50—80 квадратних метрів у багатоповерховому будинку нового покоління, а в цілому ринок котеджів і квартир для переважної більшості громадян Росії залишається закритим... Можна припустити, що аналогічна ситуація складається і в Україні.

Верховна Рада України має намір у грудні розглянути нову Концепцію державної житлової політики, проект якої нещодавно обговорювали на засіданні Кабінету міністрів. Він містить основні принципи реалізації конституційного права громадян України на житло за нових соціально-економічних умов і загальні положення правового регулювання під час становлення різних форм власності. Визначено основні напрями державної політики: створення умов, за яких кожен громадянин вільно, відповідно до своїх можливостей і потреб, зможе придбати у власність чи отримати в оренду житло; надання житла на пільгових умовах громадянам, котрі потребують соціального захисту; поступовий перехід на самоокупну систему оплати за користування державним житлом, з адресною субсидією окремим категоріям громадян; роздержавлення наявного житлового фонду; регулювання кредитно-фінансової допомоги (шляхом надання громадянам довгострокових — на 25—30 років — пільгових банківських кредитів, як це практикується в переважній більшості країн світу).

До речі, із січня 1993 року в Україні приватизовано 1,6 млн квартир та одноквартирних будинків загальною площею 78,1 млн кв. м, або 23 відсотки від загальної кількості квартир.

Головною проблемою у створюваній Концепції державної житлової політики за ринкових умов є визначення джерел фінансування, якими, на мій погляд, можуть бути кошти населення і державне кредитування. Один з найдискусійніших моментів Концепції — визначення «пільгових умов», «окремих категорій», а також механізму кредитно-фінансової допомоги. Держава бере на себе зобов'язання забезпечити державним житлом непрацездатних; громадян, котрі мають житло, що не відповідає встановленим санітарним нормам; родини, в яких середньомісячний прибуток на члена сім'ї менший за прожитковий мінімум.

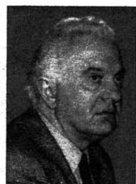
Одне з найслабших місць у проекті Концепції — положення про житло, що не відповідає встановленим санітарним нормам. Якою мусить бути ця норма, якщо виходити з тези, що житло має бути гідним людини? 6 квадратних метрів на душу населення? Ліжко-місце в «малосімейці»? Однокімнатна квартира, яка завтра слугуватиме молодому подружжю і спальнею, і вітальнею, і дитячою кімнатою?

Очевидно, з огляду на нові реалії, необхідно взагалі переглянути так звані «санітарні норми». З особливою увагою під час обговорення механізмів кредитно-фінансової допомоги потрібно також поставитися до молоді, молодих сімей. І ще: без пакета відповідних законів та нормативних актів щодо механізмів впровадження Концепції в життя, остання, зрозуміло, так і залишиться просто гарним документом. Потребує перегляду й Житловий кодекс України, бо чинний на сьогодні не відповідає змінам, які відбулися в суспільстві. Попри те, що в документ перманентно вносять доповнення й поправки, Україні потрібен цілком новий кодекс, який законодавчо врегулював би всі нюанси взаємовідносин між державою та власниками житла.

Дбаючи про житло, гідне людини, не можна забувати про архітектурне обличчя наших міст і сіл. У листопаді в Національному виставочному центрі пройшла перша спеціалізована виставка «Котедж-94». Організована з ініціативи Українського науково-дослідного і проектного інституту цивільного будівництва, корпорації «Укрaгропромбуд» та фірми «Аркада» під егідою Державного комітету України у справах архітектури та містобудування, вона продемонструвала п'ять груп сучасних проектів (садибні будинки, котеджі, блокові двоквартирні оселі, будинки, розроблені на базі системи «Термодім»), а також модерні технології проектування, обладнання та опорядження індивідуальних житлових будинків. Власне, експозиція розкрила архітектурне обличчя України найближчого майбутнього, бо всі передумови для архітектурного розв'язання житлової проблеми в Україні є. Приміром, Законом України «Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві» передбачено державне інвестування соціальної сфери села та агропромислового комплексу, зокрема будівництво в сільській місцевості об'єктів освіти, охорони здоров'я, культури і спорту, інженерних мереж, шляхів, благоустрій територій тощо. На жаль, будь-які найкращі закони сьогодні реалізуються не повністю через відому всім «дрібницю» — економічну кризу. Поліпшення ситуації можливе лише за умови докорінної зміни державної житлової політики в цілому.

Валерій ЧЕРЕП,
голова Комісії Верховної Ради України з питань базових галузей та соціально-економічного розвитку регіонів.

У ТБІЛІСІ НА ПОЛІТИКУ ЧАСУ БРАКУВАТИМЕ

Це було б вигідно обом державам. Щоб налагодити економічне співробітництво і вдихнути нове життя у політичні відносини між нашими державами, 22 грудня до Тбілісі з одноденним робочим візитом відбуває Президент України Леонід Кучма.

Є всі підстави говорити, що сьогодні Грузія зіткнулася із не простими для розв'язання політичними проблемами і перебуває в глибокій економічній кризі.

Що передувало такій ситуації? Пригадайте, кілька років тому автономна Абхазія захотіла отримати (поперва мирно) від Тбілісі більшої незалежності, на що не пристав перший Президент Республіки Грузія Звіад Гамсахурдіа. Коли під Гамсахурдіа впало президентське крісло, проблеми, котрі назрівали у державі, перейшли у площину збройних конфліктів і несподівано знайшли своє продовження в грузинсько-абхазькій війні. З проханням допомогти зупинити кровопролиття, виступити посередником у врегулюванні грузинсько-абхазького конфлікту новий лідер Грузії — Едуард Шеварднадзе приїжджав саме до України. Проте миротворчі сили ООН до Абхазії були введені з території Російської Федерації — отож протистояння набуло інших форм: Абхазія, перебуваючи під захистом північного сусіда, оголосила про свою незалежність і заснування, як атрибуту суверенітету, посади президента.

І знову під час останнього саміту в Будапешті Едуард Шеварднадзе «наполегливо просив» Президента України (про це повідомив на прес-конференції, одразу після зустрічі НБСЄ сам Леонід Кучма) відвідати з робочим візитом Грузію. Візит заплановано на 22 грудня, хоч дату ще узгоджують. Безсумнівно, Едуард Шеварднадзе попросить висловити офіційну думку Української держави щодо абхазької проблеми. Та розуміючи, що обидві держави мають і такі спільні проблеми, як економічна криза, брак енергоносіїв, розвал промислового комплексу, що супроводжується розладнанням торговельних зв'язків, а також те, що Президент Леонід Кучма у міжнародних відносинах на перший план ставить питання економічного характеру, найвірогідніше — під час зустрічі обговорюватиметься можливість економічного співробітництва. В Україні вже почали забувати смак грузинського чаю. Грузія ж потребує нашої підтримки, як держави індустріально розвиненої, котра може допомогти відбудувати зруйновану війною Іберію.

Візит до Тбілісі стане, можливо, останнім міжнародним візитом нашого Президента цього року. Отож було б найкращим підсумком року 1994-го, щоб ця поїздка стала початком налагодження контактів з державами, що їх об'єднує спільне минуле і закликає до співробітництва майбутнє.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Коментар

Експромт у державній політиці

Експромт завжди був улюбленим прийомом естрадних конферансьє. Вдало і вчасно використаний, він зривав аплодисменти глядачів, а автор влучного вислову в такий спосіб встановлював контроль над залом. Однак невдалий експромт завжди спричинював результати, точні до навпаки.

З приводу подій у Чечні вже висловлено чимало думок. Пропонуємо читачеві ще одну, яка склалася у автора цих рядків після старанного прослуховування протягом дня інформаційних передач «Маяка» і повідомлень відродженого на «Останкіні» «Времени». Саме згадуваний вище прийом усіх конферансьє, схоже, став головним у діях російського уряду щодо чеченського режиму. Простеживши з досить високою часткою обивательської уваги рішення і дій Ради безпеки Росії, так і не вдалося побачити у них продуманого плану. Це з урахуванням того, що на підготовку чеченського експромту часу було вдосталь — три роки тихого протистояння Москви і Грозного.

Склалося враження, що постанови РБ Російської Федерації про зосередження військ на кордоні з Чечнею, наказ про їх введення, тактику їхніх дій проти чеченських угруповань російські лідери схвалювали у темпі експромту. Принаймні, повідомлення про чергове рішення Ради безпеки змушували мене як заінтересовану людину затамовувати подих і вслухатися. Зрозуміло, будь-яка військова операція потребує секретності, однак у кожній таємниці є логіка. А тут ще й раптова хвороба Б.Єльцина, який з дитинства, не кажучи про часи президентства, не знав, що потребує операції на носі.

Саме нелогічність і спонтанність рішень Росії виявили себе у діях військових на території Чечні. У просуванні російських військ президент, зокрема, Інгушетії Р.Аушев, як і більшість спостерігачів, відзначає один показовий момент — незгоди й суперечки серед генералітету. Так, деякі заступники міністра оборони П.Грачова, члена Ради безпеки й керівника військових операцій у Чечні, й ключові генерали привселюдно висміюють те, як віддають накази з центру і як вони виконуються.

І, врешті, останній експромт — плани російського уряду щодо відбудови господарства післявоєнної Чечні. Перший віце-прем'єр Росії О.Сосковець, якому доручено керувати цим процесом, поки що конкретної програми не оголосив. На одній з прес-конференцій він лише повідомив про тоннаж гуманітарної допомоги для мирного населення і відправлення у Чечню медичних бригад Міністерства з надзвичайних ситуацій. Указ Президента Б.Єльцина, яким урядові Росії доручено в п'ятиденний термін «створити територіальне управління органів виконавчої влади в Чеченській Республіці», оприлюднений нещодавно, сприйнятий спостерігачами також як рішення навздогін подіям у Чечні.

Сергій ДАНИЛЕНКО.

Всюди є «чорнобильці»

В Алмати відбувся позачерговий з'їзд казахстанського союзу «Чорнобиль». Учасники звернулися до з'їзду Міжнародної асоціації Союз «Чорнобиль», що проходить у Києві за участю казахстанської делегації зі зверненням, де викладають свої вимоги, що стосуються пенсійного забезпечення, медичної допомоги та інших пільг, у яких їм відмовлено.

Молоткастий — у музей

У Міністерстві внутрішніх справ відбулася прес-конференція з нагоди введення в Республіці Казахстан посвідчення особи і паспорта нового зразка. Новий паспорт можна отримати в будь-якому районному відділі внутрішніх справ. Посвідчення особи будуть дійсні на території СНД (про що свідчить міжвідомча угода) й видаватимуть всім повнолітнім громадянам Казахстану. Вартість самого документа — 20 % мінімальної заробітної платні, що сьогодні дорівнює 40 теньге. Ті, хто отримав паспорт, мають сплатити 20 доларів. У новому документі вказуватимуть лише прізвище, ім'я та по батькові, дату й місце народження, стать, національність, громадянство власника паспорта й назву органу, що видав документ. На 32-сторінковому паспорті 19 сторінок призначено для візових позначок.

Вартість виготовлених нових паспортів, що надруковані в Німеччині, — 89 мільйонів доларів.

Дата закінчення обміну документів — 31 грудня 1994 року.

Тетяна КОСТІНА.

МИ — БЛИЗЬКІ СУСІДИ

Посол Турецької Республіки в Україні Аджар Гермен

Із досьє «ГУ»

На дипломатичній роботі з 1961 року. Працював в Угорщині, Італії, Ізраїлі, Алжирі, Німеччині, Ірані, й уже майже три роки — в Україні. Захоплюється кіномистецтвом, класичною музикою, книгами, грає в теніс.

Володіє англійською, французькою та італійською мовами.

Одружений, має двох дітей.

У мене передбачалося знайомство з цією людиною, «кар'єрним» дипломатом, який уже, мабуть, і не помічав існування протоколу. Тим більшим було моє здивування, коли на обережне запитання про можливу зустріч на майбутньому тижні, було зустрічне: «А чому не сьогодні?». Не таємниця, часом, щоб домогтися інтерв'ю як у наших державних мужів, так і в представників іноземних держав, ураховуючи їхній напружений графік роботи, доводиться добряче набриднути референтам і секретаркам. А тут за пару годин ми з фотокореспондентом пили турецький чай у робочому кабінеті Аджара Гермена і розмовляли...

— Давайте нашу розмову поділимо на дві частини: спочатку про справи міждержавні, а потому — житейські, одне слово, як заведено між двома сусідами.

— Мені приємно, що довелося засновувати в столиці України турецьке посольство. Адже це ввійде в історію. Майже три роки тому ми прибули до Києва. Доводилось займатися справами господарськими і дипломатичними одночасно. І вже через 15 днів після мого приїзду відбувся перший державний візит до Анкари Президента Л. Кравчука, а потім ще одна зустріч на найвищому рівні.

Потім були візити на парламентському й урядовому рівнях. У травні нинішнього року Україну відвідав нинішній глава Турецької Республіки С. Демірель. Нині готується візит до Анкари Президента Л. Кучми.

— Ця злива візитів з обох сторін не означає, що українсько-турецькі відносини розвиваються або надто добре, або дуже погано?

— Я сказав би — послідовно. Ось і цими днями Україну відвідали відразу кілька делегацій із Туреччини. Одна з них має підписати протокол про подальше співробітництво в галузі транспорту, зокрема розглянути перспективи у співробітництві підприємств суднобудування, залізничного будівництва. Один із найцікавіших проектів — відкриття поромного сполучення Одеса—Синоп.

— Саме існування в єдиному геополітичному та геоекономічному просторі країн Причорномор'я підштовхнуло їх до об'єднання в Парламентську асамблею чорноморського економічного співробітництва (ПАЧЕС). Чергова сесія ПАЧЕС відбувалася недавно в Тирані.

— Туреччина була серед ініціаторів цієї організації. А те, що секретаріат ПАЧЕС перебуває у Стамбулі, засвідчує важливість такого співробітництва для моєї країни. Щодо реалізації цілей ПАЧЕС моя думка така: розглядаючи спільні для регіону проблеми, парламентарії через уряди своїх країн мають можливість розв'язувати їх разом. Це один із аспектів співробітництва в рамках ПАЧЕС на рівні державному. Не менше важать особисті контакти законодавців. Адже на останній сесії ПАЧЕС у Києві парламентарії з Азербайджану та Вірменії працювали разом, в той час, як їхні країни перебували в стані війни.

— Ми вже відзначали нинішні і перспективні напрями українсько-турецького співробітництва. Але, мабуть, найчіткіше воно проявилося в питанні повернення і облаштування на своїй історичній батьківщині кримськотатарського народу...

— Туреччина розглядає Крим як частину незалежної України. Турецький уряд дуже вдячний, що український народ допомагав і продовжує допомагати кримсько-татарському народу у його поверненні на землю предків. Цей народ говорить тією самою мовою, сповідує ту саму релігію, що й турецький. Тому цілком природно, що наша держава уважно стежить за цією проблемою. Вона залишається важливим чинником наших відносин.

Цікавий факт: спікера нашого парламенту обрано депутатом у місті, де більшість мешканців — кримські татари. Його дружина теж кримська татарка.

Туреччина не лише спостерігає за ходом переселення кримських татар до Криму. Вона допомагає українському урядові розв'язувати цю проблему. Зокрема, наша держава прийняла рішення безплатно побудувати тисячу житлових будинків для переселенців.

— Багато українських громадян нині бувають у Туреччині. Як ми знаємо, не завжди ці візити проходять без інцидентів.

— Справді, потік туристів, комерсантів, підприємців до нашої країни, як до речі, і до вашої, збільшився. Цьому сприяє і спрощений візовий режим. Візу до Туреччини можна придбати на кордоні за 10 доларів США. Та лише на місяць. Отут і виникають проблеми. Деякі українські громадяни, намагаючись знайти роботу в Туреччині, затримуються там на триваліший строк. А це вже суперечить нашим законам. Громадянин України може отримати службову візу і роботу в Туреччині лише на запрошення турецької фірми. Вона, в свою чергу, має попередити про це наше посольство.

Отакі проблеми. Їх ми розв'язуємо у співробітництві з нашими українськими колегами поруч з питаннями міждержавними.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

САМ СОБОЮ ЗАДОВОЛЕНИЙ

Дуже важливим і демократичним назвав прийнятий Верховною Радою Білорусі Закон «Про вибори» глава парламенту М. Гриб. Зазначивши, що обговорення законопроекту тривало майже рік, він висловив упевненість, що новий закон «дасть змогу всім громадянам і всім партіям висувати кандидатів у депутати по виборчих округах». Прийнятий документ фіксує, що під час висунення кандидата шляхом збирання підписів його кандидатуру мають підтримати не менш як 500 виборців.

ДИСКУСІЙ НЕ БУДЕ

Голова уряду Боснії і Герцеговини Х. Силайджич заявив: «Посередницькі зусилля Дж. Картера у боснійському конфлікті можуть призвести до зміцнення позицій боснійських сербів. Існує небезпека, що візит колишнього Президента дасть їм надію розпочати нову дискусію про те, що вже обговорено. І все ж, основою для всіх зусиль має служити мирний план для Боснії і Герцеговини, розроблений «контактною групою». За словами Х. Силайджича, він запевнив Дж. Картера, що готовий до підписання перемир'я, але не до нової дискусії з територіальних питань.

Запланована зустріч колишнього Президента США з лідером боснійських сербів Р. Караджичем не повинна розцінюватись як міжнародне визнання боснійських сербів, заявив Х. Силайджич.

Сторінку підготував Сергій Даниленко. Тел. 441-83-99.

Резонанс

У Кам'янці - Подільському, а не в Сибіру

Нас, працівників Кам'янець-Подільського заводу сільгоспмашин, зацікавила публікація у вашій газеті за 21 жовтня 1994 р. — «Чиста продукція».

Автори справедливо вважають, що для впровадження грунтозахисних технологій біологічного землеробства потрібна спеціальна техніка для безплужного обробітку грунту, а тому необхідно переорієнтувати заводи сільськогосподарського машинобудування на випуск такої техніки. Кам'янець-Подільський завод сільськогосподарських машин уже йде цим шляхом. Нині колектив заводу освоїв випуск двох чизельних агрегатів АЧП-2,5 та АЧП-4,5 до тракторів відповідно кл.3 та кл.5, а також двох марок плугів-розпушувачів ПРПВ-3-50 та ПРПВ-5-50 до тракторів ДТ-75 та Т-150К.

Переваги чизельних агрегатів перед звичайними полиличковими плугами загальновідомі — менша енергоємність, економія пального, руйнування плужної підошви з поглибленням орного горизонту тощо. Господарства, що перейшли на безвідвальний обробіток грунту, значно підвищили врожайність сільськогосподарських культур.

Варто відзначити такий конструктивний елемент чизельного агрегату, як зубчаті котки, що забезпечують подрібнення землі та вирівнювання рельєфу поля за один прохід.

Кроком уперед у розвитку безвідвального обробітку грунту стало освоєння виробництва плугів-розпушувачів ПРПВ-5-50 та ПРПВ-3-50 з робочими органами типу «Говард Параплау». Робочі органи розпушувача у процесі роботи діють на грунт так, що не руйнується його мікроструктура. Шар грунту відокремлюється за лініями природно утворених кореневими системами рослин попередників. Робочі органи розставлено з перекриттям, що забезпечує рівномірність обробітку за всією шириною захвату і рівномірне проникання атмосферних опадів на глибину до 35 см. «Параплау» не ущільнює грунт і не утворює грунтової підошви. Після багаторазового застосування плуга-розпушувача грунт набуває стану природноскладеної грядки з мінімальним руйнуванням поверхневого шару, що запобігає водяній та вітряній ерозії.

Більшість учених, які вивчають грунти, погоджуються з думкою, що плуг типу «Параплау» дає можливість розв'язати проблему переущільнення грунту, поглинання вологи та запобігання всім видам ерозії.

Хочеться відзначити ще одну особливість глибокого чизелювання та розпушування грунту з використанням АЧП-2,5, АЧП-4,5, ПРПВ-5-50 та ПРПВ-3-50 — це створення сприятливих умов для зменшення радіаційного фону грунтів. За даними досліджень, які проведені у Брянській області, від часу Чорнобильської катастрофи із горизонту 0,5 см у нижні горизонти мігрувало не більше 30 відсотків цезію-137. На перешкоді постала плужна підошва, у якій концентруються радіонукліди, а потім поворотом пласта лемішно-поличковими плугами постійно виноситься на поверхню.

У результаті застосування чизельних агрегатів гама-фон знизився в 2—3 рази. Це дуже важливий висновок для хліборобів, що бажають вирощувати екологічно чисту продукцію.

Отож не шукайте знаряддя для безплужного обробітку грунту у Казахстані чи Західному Сибіру, звертайтеся на Кам'янець-Подільський завод сільськогосподарських машин, не пошкодуєте, а зробите перший крок до переходу на біологічне землеробство для вирощування екологічно чистої продукції.

Від імені колективу Кам'янець-Подільського заводу сільськогосподарських машин

В.СКОРОБАГАТОВ, директор; О.ДУБОГРАЙ, головний інженер; М.НЕДРЯ, головний конструктор.

У кого що болить, той про те і гомонить

Почну саме з цього прислів'я. У мене за роки роботи в сільському господарстві наболіло й накипіло так, що інколи словам тісно. Головою колгоспу мене обрали саме тоді, коли вже лавино насувалася криза.

Обійняв я цю відповідальну посаду досить обізнаним з усіма господарськими справами. Десять з лишком років займався тваринництвом, згодом очолив зоотехнічну службу, а галузь ця, як відомо, тісно переплетена із землеробством.

Скажу одверто: прийшов я не на порожнє місце. Тодішній наш колгосп був одним з найміцніших не лише на Кримському півострові. Його було створено на базі кількох неперспективних колгоспів. Нині можна почути нарікання на тодішню гігантоманію. Однак нашому колгоспові укрупнення не просто пішло на користь, а й сприяло подальшому розвиткові та зміцненню. Досить скоро ми зуміли ліквідувати безладдя у землекористуванні. Сталися відчутні зміни у тваринництві, утвердилися нові високоприбуткові галузі — садівництво та виноградарство. Започаткували переробну промисловість, без якої неможливий повноцінний агропромисловий комплекс.

Зміцніла економіка, а відтак і соціальна сфера розвинулась. Рік за роком розбудовувалася центральна садиба, тепер село Восход може позмагатися з будь-яким селищем міського типу. Погарнішали й інші села.

Мене можуть зарахувати до противників приватизації і модного тепер фермерства. Хоча я підтримую усі форми власності, відстоюю гостру потребу удосконалення колективної, але противник руйнації досягнутого. Ми визнаємо згубність проведеної свого часу примусової колективізації, але хіба зараз можливо подрібнити наші сівозміни, садові та виноградні масиви, високопродуктивне племінне стадо? До такого безглуздя не схильний жоден з наших селян. До речі, вони в нас майже перестали бути поденниками, а попереду нові заходи з перетворення їх на справжніх власників, господарів належної їм частки колективного добра.

Агрофірмі нині належать 12 тисяч гектарів земельних угідь, з них 5 тисяч гектарів зрошуваних водами Північно-Кримського каналу. Прихід Дніпра — то вже історія, на яку дехто з політиків заплющує очі, як і на все, чого було досягнуто після законного входження Криму до складу Української держави.

То що ж нам дає ця земелька? Пересічно 20 тисяч тонн збіжжя, не кажучи вже про кормову базу, завдяки чому річне виробництво молока сягає 14 тисяч тонн, м'яса — тисячі тонн. Валовий збір овочів становить 6 тисяч тонн, винограду — стільки ж, фруктів — 2 тисячі тонн. Переробний комплекс дає понад 15 мільйонів умовних банок консервів та дві тисячі тонн виноградних вин. Маємо свій млин, крупорушку, олійницю, забезпечуємо себе печеним хлібом.

До речі, навіть цього посушливого року середній урожай зерна становив 37 центнерів з гектара, а валовий збір — 19,9 тисячі тонн. Виконані державні замовлення на пшеницю.

КРИЗОВА ситуація загальновідома. Розпочалася вона саме тоді, коли й моє головування. Чого тільки не натерпілися за ці роки! Та й зараз потерпаємо. От, приміром, якщо заготівельні ціни дещо стабілізувалися, то нема жодного натяку на фіксацію цін на пальне, запасні частини, добрива, отрутохімікати тощо. А тут ще й надмірні, нічим не виправдані податки. Ріжки та ніжки залишаються виробникові.

Ось один із фактів. За кілограм пшениці держава нам заплатила по 3,5 тисячі карбованців. Здавалося б — досить висока ціна, але насправді вона аж ніяк не перекриває фактичних витрат. А треба думати і про майбутній урожай, а до думок потрібні й гроші. І на оплату праці, і на будівництво... До речі, майже зупинилося спорудження палацу культури, не вистачає коштів на газифікацію.

Щоправда, якщо бути відвертими, то спаду виробництва поки що не сталося. Селянин працює. Зціпивши зуби, не вдаючись до модних тепер страйків. Хоча навкруги точаться політичні баталії, для нас найвірнішою політикою залишається економіка.

Виручають нас переробні підприємства. Адже загальновідомо, що реалізація готової продукції незрівнянно вигідніша від реалізації сировини, скажімо, овочів. Та ще дочекайся прийому і здачі їх на державному консервному заводі. Там тебе ще й обдурять, знизивши сортність. Та ще непомірний податок на так звану добавлену вартість...

Отож, усе, що можна, ми кладемо у банки. Тим більше, що покупців багато, особливо з комерційних структур. Коли держава не гребує здирством, то ліпше мати справу з чесними комерсантами. Приміром, агрофірма не уклала договору на контрактацію насіння соняшнику: надто вже низькі «зафіксовані» державні ціни. Самі переробляємо на олію, досить вигідно її продаємо, а шроти лишаються для годівлі худоби та птиці.

Єдина перевага сьогодення — відсутність командного тиску. Це дає змогу проявити кмітливість. Добре й те, що не заборонено й бартерні відносини. На законних, звісно, засадах. Бо якщо чекатимеш на якесь централізоване постачання — з голоду помреш. Бартер нас нині виручає, зокрема у придбанні пального, матеріалів.

Скрутно, дуже скрутно виробникові. Але хоч би як там було, а потенціал аграрного комплексу не втрачено. Та й резерви не вичерпані. Ось один із прикладів. Віддавна селянинові відома вигідність розведення гусей. Свого часу в Криму намагалися розвивати промислове гусівництво. Адміністративним шляхом без урахування економічних важелів. Не пішло. А ми, вже за кризової ситуації, зайнялися цією галуззю. Тепер маємо п'ятнадцятитисячне батьківське стадо. Переважно реалізуємо добових гусенят. Та ще й двічі на рік збираємо «врожай» пуху, шиємо красиві подушки.

НАЧЕБТО й дрібниці, але, згодьтеся, приємні. Тим більше, що все наше життя зіткане з дрібниць. Усе починається з малого. І ми починали. До ринкової економіки, звичайно, ще не крокуємо, але все-таки не стоїмо на місці.

У цьому зв'язку підкреслю, що ми робимо все від нас залежне, а нерідко й більше того, щоб якомога зменшити згубний вплив загальної кризи. Як то кажуть, під лежачий камінь вода не тече. Але далеко не все залежить від нас, виробників. Потрібні глобальні заходи. Маю на увазі стабілізацію цін на все, що продає нам держава.

Великі надії ми покладаємо на втілення в життя президентської програми. Президент України хоч й не обіцяє нам манни небесної, зате чітко змалював шляхи виходу з кризи. Але при цьому варто наголосити на тому, що без дійових законів рух уперед неможливий. Ті, що прийняті, нерідко недосконалі або ж просто не діють. До того ж, законодавці почасти віддають перевагу політичним питанням, відсуваючи на другий план економічні. А яка ж то політика, що не грунтується на економіці? Це стосується і українського, і, особливо, нашого кримського парламенту.

Сергій ВАСИЛЬКІВСЬКИЙ, голова агрофірми «Росія».
Красногвардійський район Автономної Республіки Крим.

СПОЧАТКУ БУЛО ЗЕРНО...

Цей перифраз з Біблії прозвучав, підкресливши глобальність проблеми, на шостій міжнародній нараді з насінництва, що відбулася у Мошногір'ї, мальовничому куточку під Черкасами. Майже тиждень насіннєзнавці й науковці з усіх країн СНД, представники провідних селекційних центрів і фірм Східної і Західної Європи, США та Канади, зібрані під егідою міждержавної виробничо-наукової асоціації «Насіння» (Москва) та державно-кооперативного об'єднання «Насіння України», обговорювали питання міждержавної спеціалізації виробництва і постачання сортового й гібридного насіння сільськогосподарських культур. Учасники наради ознайомилися з виставкою досягнень селекціонерів Черкащини, побували в акціонерному товаристві «Маїс», яке спеціалізується на вирощуванні й переробленні високоврожайних сортів гібридної кукурудзи, в сільськогосподарських підприємствах області.

Гості високо оцінили представницький черкаський форум, котрий виявив інтереси у новій економічній ситуації і дав змогу зробити кроки вперед у розвитку міждержавної інтеграції в галузі насінництва. Ось думки з цього приводу учасників наради.

Шухрат КОЗУБАЄВ, голова державної комісії з сортовипробування сільгоспкультур (Узбекистан):

— Наша делегація вдячна Україні за чудову організацію наради, за надану можливість поновити зв'язки з селекційними центрами країн співдружності на принципово нових засадах. Наша республіка не має свого гібридного насіння зернових. Особливо ми зацікавлені в завезенні до Узбекистану українських сортів кукурудзи. Ми й надалі співпрацюватимемо з Україною — надійним і перспективним партнером.

Станіслав ТРИШКІН, заступник начальника управління насінництва Мінсільгосппроду (Росія):

— Очолювана мною російська делегація підписала на нараді протокол поставок насіння на 1995 рік. Тільки гібридного зерна кукурудзи нам потрібно понад 200 тисяч тонн. Де ми його купуватимемо — в Україні, Молдові чи в Угорщині, покажуть ціни на посівний матеріал і його якість. Після ознайомлення з кукурудзо-калібрувальним заводом черкаського акціонерного товариства «Маїс», виставкою його гібридів ми схиляємося до думки, що співпрацюватимемо із цією фірмою. Мені дуже сподобалася організація праці і наукової роботи в «Маїсі» — це підприємство майбутнього. Його досвід запозичимо для Росії.

Галина ПОНОМАРЕНКО-КАРРЕ, інженер-консультант науково-дослідного виробничого об'єднання «Кооператив міста По» (Франція)

— Наш кооператив об'єднує 23 тисячі сільськогосподарських працівників з їхньою землею, фермами, технікою, з якими ми підписуємо щорічний контракт, та 1800 управлінь. Щорічний товарообіг кооперативу — 900 мільйонів доларів. Основна спеціалізація — виробництво гібридів кукурудзи, соняшнику, останнім часом — сорго й рапсу. З Україною працюємо вже третій рік. Нам важливий нині не нагальний комерційний успіх, а робота на перспективу. Ранні й напівранні сорти кукурудзи нашої селекції занесено після випробувань до українського каталогу. Тепер розраховуємо на розширення наших контактів.

Віктор БЕРЕЗІН, начальник відділу насінництва Мінсільгосппроду (Киргизстан):

— Киргизстан — традиційний постачальник насіння люцерни, інших багаторічних трав. В Україні закуповуємо насіння ячменю, пшениці, гороху одеської селекції. Дуже важливо, що на нараді обговорено шляхи співробітництва селекціонерів різних країн. Насіння — основа основ аграрної економіки. У цьому ще раз переконуєшся на прикладі України.

Йоган ЗУККАУ, представник фірми «КВС» (ФРН):

— Через 90 років відродилася спільна українсько-німецька фірма з виробництва насіння цукрових буряків, яка припинила своє існування у Вінниці 1902 року. Тепер щорічно маємо на Вінниччині понад 500 гектарів землі, де вирощуємо гібриди сільськогосподарських культур. Обмін досвідом, що відбувся у Черкасах, надзвичайно корисний. Він дасть можливість уникнути безглуздого перекачування насіння, внаслідок якого десь не вистачає його, а десь перенасичення. Потрібна цивілізована організація ринку. Я вважаю, що Україна робить правильні кроки в цьому напрямі.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

ВТОРОЕ ВЫСШЕЕ ОБРАЗОВАНИЕ

Межрегиональная Академия управления персоналом
Украинский институт руководящих кадров
Министерства образования Украины
объявляют набор на ***ЗАОЧНЫЙ ФАКУЛЬТЕТ ПЕРЕПОДГОТОВКИ:***

- КОММЕРЧЕСКАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ *(Экономист. Менеджер по маркетингу)*
- МЕНЕДЖМЕНТ В ПРОИЗВОДСТВЕННОЙ СФЕРЕ *(Экономист. Менеджер производства)*
- МЕНЕДЖМЕНТ В НЕПРОИЗВОДСТВЕННОЙ СФЕРЕ *(Экономист. Менеджер социально-культурной сферы)*
- БУХГАЛТЕРСКИЙ УЧЕТ И АУДИТ *(Бухгалтер. Финансовый менеджер)*
- ОРГАНИЗАЦИОННОЕ ОБЕСПЕЧЕНИЕ УПРАВЛЕНИЯ *(Документовед. Административный менеджер)*
- УПРАВЛЕНИЕ ТРУДОВЫМИ РЕСУРСАМИ *(Экономист. Менеджер персонала)*
- ХОЗЯЙСТВЕННОЕ И ТРУДОВОЕ ПРАВО *(Юрист. Менеджер правовой работы)*

Принимаются лица, имеющие **среднее специальное и высшее образование.**
Срок обучения **12–18 месяцев**, стоимость **$600** за год
(оплата принимается в КУПОНАХ по текущему курсу, *возможна рассрочка*).
По окончании выдается **государственный диплом** о втором высшем образовании, а также **международный сертификат**.
Полное обеспечение **учебной литературой**, содействие в **трудоустройстве.**

ПРИЕМ ДОКУМЕНТОВ ДО 15 ДЕКАБРЯ 1994г.

252039, Киев, ул. Фрометовская, 2, МАУП (р—н Центрального автовокзала)
(044) 264-10-51, 264-61-86

ORIFLAME

ДОСТИЖЕНИЕ ЕСТЕСТВЕННОЙ КРАСОТЫ С ПОМОЩЬЮ ПРИРОДЫ, НАУКИ И "ОРИФЛЕЙМ"

Продукция фирмы **"ОРИФЛЕЙМ"** - в лучших магазинах Киева и Украины по ценам ниже европейских (специальная скидка для стран СНГ).

Комплексы кремов по уходу за любым типом кожи, коллекция кремов от морщин, кремы для молодой кожи на основе алоэ, декоративная косметика, щадящая кожу (без аллергенов, животных жиров и вредных химических примесей), ряд привлекательных парфюмерных изделий. Все эти средства для **ЕЖЕДНЕВНОГО УХОДА ЗА КОЖЕЙ** получили признание женщин 40 стран мира.

Мы разработали концепцию создания мягких, но **ЭФФЕКТИВНЫХ СРЕДСТВ НА НАТУРАЛЬНОЙ ОСНОВЕ**, которые сочетают в себе лучшее от природы и науки.

По вопросам оптовых поставок обращаться в дочернее предприятие фирмы **"ОРИФЛЕЙМ"** по телефонам: (044) 225-43-46, 244-38-93, факс: 244-28-19

Oriflame

PAREX BANK

Без проблем и формальностей!

– ПРОДАЕМ КАРБОВАНЦЫ ЗА ВАЛЮТУ	ТЕЛ.222416, 222264
– ПОКУПАЕМ КАРБОВАНЦЫ, ТЕНГЕ, БЕЛОРУССКИЕ РУБЛИ	ТЕЛ.229561, 213540
– СПРАВКИ О КУРСАХ	ТЕЛ.281483
– ОТКРЫТИЕ КОДИРОВАННЫХ СЧЕТОВ	ТЕЛ.283659
– АККРЕДИТИВЫ В ЛЮБОЙ ВАЛЮТЕ	ТЕЛ.284330

Филиал "Лаймдота": ул. Кр.Барона 20/22, Рига, Латвия
Тел.: (0132)-222264, 222416, Факс: 281595
Телекс 614567 LAIM SU

Фирма «Капитан Л»
Официальный представитель Минского завода отопительного оборудования. Реализует за карбованцы со склада в **г.Днепропетровске** котлы **«Факел—Г»** в комплекте с автоматикой под газ.
Наши телефоны в г.Днепропетровске: Тел. (0562) 24-05-96; факс 24-96-05.

ТОМПО

2000 образцов итальянской мебели:
кухни, гостинные, спальни, сантехника и др.

Доставка и установка, услуги дизайнера

ВАМ ДОСТАТОЧНО ЗАПЛАТИТЬ - ВСЁ ОСТАЛЬНОЕ МЫ СДЕЛАЕМ САМИ

МЫ БЫЛИ ПЕРВЫМИ И ОСТАЁМСЯ ЛУЧШИМИ!
Железнодорожное шоссе, 41, тел.: 294 81 81, факс: 269 87 18

Пані та панове!

Впевнене сьогодення та забезпечене майбутнє - це акції банку "Денді" ("Трайдент Банку").

Курсова вартість пакету 3 млн крб.

Розгалужена мережа супермаркетів, ресторанів, автозаправок, пунктів обміну валют приносять стабільні дивіденди.

Приєднуйтесь до нас!
Співвласникам прибуток гарантовано!

Наша адреса: м. Київ, вул. Щорса, 15, корп. 1, банк "Денді"("Трайдент Банк").
Телефон: 269 95 77, факс: 269 99 63

СП «Зорепад»
офіційний представник чеської фірми «ADRIANA», реалізує оптовими партіями високоякісні макаронні вироби (понад десять найменувань). Пропонуємо контрактні поставки.
Телефон (0322) 72-80-25; Факс (0322) 72-39-39.

Предлагаем 7 модификаций автомобилей

УАЗ

От традиционно известных до усовершенствованных и комфортабельных автомобилей данного класса.
Производим замену узлов и агрегатов.

Тел. в Полтаве: (0532) 19-48-62, 19-48-28.
Факс (05322) 3-11-93.

Общество с ограниченной ответственностью КСГ-Бонусбрейкс объявляет о своей ликвидации. Претензии принимаются в течение одного месяца со дня выхода объявления по адресу: Крещатик, 14.

ЭКОТЕХНИКА

БЕЛКОЗИН СПЕЦИИ
со склада в Киеве
тел. (044) 277-35-65

«Научно-производственное коммерческое предприятие «БКФ»
ИЗГОТОВИТ из полиэтилена: пленку-рукав шириной до 1500 мм, пакеты хозяйственные, обложки для тетрадей, мешки и вкладыши транспортные, пробку винную и коньячную;
ПРИОБРЕТЕТ линию рукавной пленки.

г.Рубежное Луганской обл., ул.Ленина,4.
Тел.:(06453) 5-21-61, 5-50-37; т/факс 5-14-71.

Кіровоградграніт акціонерне товариство
Реалізує:
високоякісний саянський мармур за цінами у місті Кіровограді 29 $ за м².
Плити поліровані розміром 300 х 300 мм та 300 х 600 мм, товщиною 15—20 мм.
Форма розрахунків: передоплата у карбованцях за комерційним курсом на день проплати.

Телефони: (0522) 553-104, 551-528, 558-842.
Телефон-факс: (0522) 558-066.

У Київському міському арбітражному суді порушено справу № 13/197 про визнання банкрутом малого підприємства «Куб» (м. Київ, вул. І.Кудрі,20, р/р 4467505 в АКБ «Ажіо»).

Прохання до кредиторів та санаторів подати до міського арбітражного суду (м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44-в), свої майнові вимоги або пропозиції щодо санації боржника протягом місяця з дати опублікування цього оголошення на адресу арбітражного суду.

ВНИМАНИЮ руководителей транспортных организаций и частных лиц
Реализуем со склада в Чернигове:
ГАЗОБАЛЛОННОЕ ОБОРУДОВАНИЕ НА СЖАТЫЙ ГАЗ для пассажирских автобусов, автомобилей ЗИЛ, ГАЗ. В комплекте 8 ОБЛЕГЧЕННЫХ баллонов.
Обращаться по телефону: (8-046-22) 3-45-53.

Реклама в газеті «Голос України». Телефон 441-89-34. Факс 449-85-62.

Календар «Голосу України»

Трагічна доля родини Крушельницьких

17 грудня 1994 року — сумний ювілей всієї української культури. 60 років тому в підвалах Головного політичного управління НКВС у Києві було розстріляно 28 літераторів та митців, а серед них — відомих письменників Григорія Косинку, Олексу Влизька, Дмитра Фальківського, братів Івана й Тараса Крушельницьких, Костя Буревія...

Український письменник і журналіст, критик і педагог Антін Володимирович Крушельницький народився 4 серпня 1878 року в містечку Ланьцуті (тепер — Польща). Навчався у Львівському університеті. Пізніше видавав у Львові журнали «Нові шляхи» і «Критика».

Дружина Антона Крушельницького — Марія Слободівна — народилася 6 грудня 1876 року в селі Ульгівці Рава-Руського повіту на Львівщині в сім'ї поштового працівника. Із 1893 року дівчина в 16-літньому віці починає свою артистичну діяльність у мандрівному театрі «Руська бесіда».

10 жовтня 1901 року Марія Слободівна взяла шлюб зі вчителем Ярославської гімназії Антоном Крушельницьким... 1903 року в них народилася дочка Володимира (пізніше лікар-невропатолог). Після переїзду до Коломиї — син Іван (12 грудня 1905 року) — майбутній поет, графік... У Станіславові: Богдан — 1907, Тарас — 1909... З 1911 року сім'я Крушельницьких — у Городенці, де Антін працює директором української гімназії. Прожили в Городенці до 1918 року (там у них народився Остап).

Навесні 1919 року А.Крушельницький із сім'єю виїжджає до Кам'янця-Подільського: працює міністром освіти в уряді Української Народної Республіки. Згодом емігрує з дружиною та дітьми до Відня. Чужина нічим не могла ні зігріти, ні привабити патріота своєї землі — і він повертається в рідну сторону. 1925 року вчителює в Рогатині, а в 1926—27 роках — директор приватної єврейської гімназії в Коломиї. Пізніше сім'я для постійного проживання вибирає Львів.

Наприкінці вересня 1932 року Іван із сестрою Володимирою виїжджають на Велику Україну — до Харкова. Там Іван Крушельницький разом з Мирославом Ірчаном, Дмитром Загулом та іншими входив до літературної організації «Західна Україна».

У травні 1934 року до Харкова виїхали й Антін Крушельницький з дружиною та внукою Ларисою, сини Богдан і Тарас із дружинами Наталею та Стефою, і Остап... Через хворобу не могла вирушити Іванова дружина — піаністка Галина. Та й, зрештою, вона не дуже туди прагнула — і це згодом врятувало їй життя.

Крушельницьких поселили в будинку письменників «Слово» на вулиці Чернишевського, у квартирі В.Вражливого. Дві кімнати, спільна кухня. А вночі 5 листопада 1934 року енкаведисти забрали в «чорний ворон» батька Антона і синів Івана й Тараса... З Харкова їх перевезли до Києва — в підвали держполітуправління (донедавна — Жовтневий палац культури). Виїзна сесія Військової Колегії винесла вирок: Івана Крушельницького, Тараса Крушельницького, Григорія Косинку, Дмитра Фальківського, Олексу Влизька, Костя Буревія (всього 28 осіб) розстріляти. Майно всіх конфіскувати. Присуди виконано 17 грудня 1934 року. Решту Крушельницьких — Антона, Володимиру, Богдана й Остапа — в серпні 1935 року відправили на Соловки. Є припущення, що всі Крушельницькі загинули 1937 року, коли на Соловках почалися масові розстріли...

Марія Крушельницька-Слобода потрапила до харківської психіатричної лікарні — на «Сабурову дачу», куди відправляли й «неблагонадійних». Та лічниця була страшенно брудна й занедбана, і Марія говорила невістці, що вночі по палаті бігають великі щури... Там вона, артистка й письменниця, померла 28 серпня 1939 року...

Родину Крушельницьких реабілітували в 50-ті роки.

Ярослав ЯРОШ,
заступник голови Івано-Франківської організації Спілки письменників України.

«Я РОЗПОЧАВ БІЗНЕС ІЗ 14 ПОРОСЯТ. А НОЧАМИ МАЛЮВАВ КАРТИНИ»

Так розпочалася наша розмова з президентом жашківської агропромислової фірми «Агробіосинтез» Юрієм Пінчуком. Фірми, у котрої за плечима кількарічний досвід роботи, мільйонні доларові контракти з відомими світовими компаніями на поставку в Україну гербіцидів, пестицидів і фунгіцидів.

— Як вам, 34-річному директорові біолабораторії, вдалося вирішити питання початкового капіталу?

— Я почав бізнес із 14 поросят і на додачу взяв у банку кредит. Тоді це могло мені вартувати і хати, і машини, а головне — чесного імені. Я швидко купив і вигідно продав засоби захисту рослин. І через два тижні я, дякувати Богові, розрахувався з банком.

— А після цього ви заснували виробничу фірму?

— Не зовсім так. Ми почали займатися ветеринарними препаратами, гербіцидами, насінництвом. Проте постали проблеми не так у виробництві, як у взаєминах. Роблю з цього висновок: ми не повинні забувати, що це наша земля, і ми на ній не заробітчани, а господарі.

— Яка ваша заповітна мрія, якщо це не комерційна таємниця?

— Моя перша мрія — геополітична: щоб Україна ожила і стала новою Грецією. А друга, житейська, — щоб «Агробіосинтез» потрапив до п'ятірки кращих фірм, які працюють у сільському господарстві. Але для цього ми повинні затято працювати. Принаймні так, як я на початку своєї роботи: будував хату і до 3—4 години ранку малював картини.

Треба давати шанс господарствам працювати попартнерськи. Тобто дати їм не лише пальне, гербіциди, насіння, але й можливість самостійно виростити урожай. Зрештою, коли буде багате село, буде багатою і Україна.

— Що вас найбільше непокоїть у сьогоднішній ситуації?

— Непокоїть те, що і в парламенті, і в уряді мало заможних людей. Бо лише вони здатні створювати нормальні умови для бізнесу.

Тривожить і те, що з України вивозять капітал. Особливо мені болить те, що у нас так багато жебраків. Це вже сумний наслідок реформ, котрий негативно позначиться на майбутньому нації.

Вела інтерв'ю
Наталія СКОПИЧ.

Побачене в дорозі

ГОРОБ'ЯЧІ ХИТРОЩІ

Цього маленького сірого птаха сміливцем навряд чи назвеш. Однак у холодні зими, коли стає обмаль їжі, він майже впритул наближається до людини. Голод — не тітка: будеш витримувати критичну відстань — залишишся голодним. Екстремальні обставини вимушують горобців бути відчайдушними.

У Чернівецькому зоосаду я спостерігав, як ці птахи безцеремонно залітали у вольєри до левів і диких кабанів, аби підкріпитися з їхніх годівниць. Не страхаються вони наблизитися і до собачої будки, щоб викрасти у заспаного хазяїна об'їдки.

Зате влітку горобці перебувають на повному самозабезпеченні. Окуповують сади, парки, сквери, чагарники. І розкошують собі там з ранку до ночі, поїдаючи у великій кількості гусінь, комах, черв'ячків. Без цих непосидющих санітарів зелені насадження довкола не були б прищеплені.

А в сутужний час... На фотографії добре видно, як пташка не втрималася од спокуси й сила, як то кажуть, не в свою тарілку. У тій посудині були розмочені сухарі, які господиня приготувала для домашньої живності. Побачивши, що на обійсті нікого немає, горобець стрімголов підлетів до полумиска і заходився жваво ковтати поживу. Відривався від неї лишень для того, щоб зиркнути на садибу, аби ніхто не застукав.

З весни до глибокої осені горобець самостійно прогодовує себе. Добувати їжу він, треба зазначити, великий мастак. Для цього птах має чималий арсенал хитрощів.

Перебуваючи в селі під час відпустки, я часто бачив їх, так би мовити, в дії. Помітив: під вечір горобці різко змінюють поведінку — перестають гасати по деревах і чомусь перебираються на дахи сільських осель. Мене зацікавив такий перебіг подій. Про всяк випадок узяв фоторушницю. І не помилився. Горобці, ніби на замовлення, почали літати понад острішками, гучно лопочучи крильми. Потім заходилися ловити мошву, що вилітала з-під черепиці.

Ситуація для мене прояснилася. Птахи лопочуть крильми для того, щоб сполошити комашню, виманити її зі схованки. Далі, як мовиться, вже справа техніки: потривожена мошва стає легкою здобиччю хитрунів.

До заходу сонця триває це полювання. З настанням сутінків горобці припиняють його, оскільки в темряві комахи стають невидимі. Але справу зроблено, вечеря була ситна. Можна летіти до своїх гнізд, щоб спочити від денних клопотів і завтра з новими силами продовжити боротьбу за існування.

Василь БАБУХ.
Фото автора.

Пригоди американців в УБА

Зіграно чергові матчі національного чемпіонату баскетболістів, які проходять під егідою УБА.

Азовмаш — Будівельник — 92:125, Шахтар — Нафтохім-Олександрія — 105:100, ЦСК-Меркурій — БІПА-Мода — 100:117, Дніпро — Спартак — 101:85; Шахтар — Будівельник — 99:89, Азовмаш — Нафтохім-Олександрія — 94:92, ЦСК-Меркурій — Корабел — 95:92, Металург — Спартак — 101:85, Київ-Баскет — БІПА-Мода — 110:111.

Будівельник — 17 перемог після 18 ігор, Шахтар — 15 (17), Київ-Баскет — 14 (17), БІПА-Мода — 14 (19), Корабел — 10 (18), ЦСК-Меркурій — 10 (19), Азовмаш — 7 (19), Нафтохім-Олександрія — 7 (19), Дніпро — 4 (19), Металург —2 (19), Спартак — 1 (19).

Першої поразки зазнав чемпіон, який виступав у Донецьку. Втім, до «Шахтаря» нині увага особлива. Адже в цьому клубі нині виступають два темношкірих баскетболісти зі США — розігруючий і центровий.

Драматично проходив поєдинок у київському залі «Меридіан», де віцечемпіон країни приймав одеситів. Гра, як то кажуть, ішла очко в очко. А на останній хвилині два влучних кидки зі штрафних Олега Шпунта вивели одеситів уперед — 111:110 . Кияни мали тринадцять секунд на відповідь. Але їхній досвідчений гравець Олег Рубан не зміг віддати точний пас під кидок комусь із партнерів і сам діяв нерішуче. Втім, слід зважити на те, що нині «Київ-Баскет» переслідують травми. У Бельгії під час матчу Кубка Європи ступню пошкодив капітан і головний тренер Андрій Підковиров. Кілька днів тому переніс операцію на руці основний центровий Віктор Савченко. А до цього додамо, що ніяк не оклигає після операції Ігор Ватажок. Це дуже відчутні втрати, які й позначаються на результатах столичного колективу.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Хокей. Регулярний чемпіонат МХЛ. Пардаугава (Рига) — Сокіл (Київ) — 0:3.

ПЕРЕДНОВОРІЧНИЙ УСПІХ ГІРНИКІВ

Колись у таких випадках у шахтних нарядних з'являлися новорічні красуні-ялинки, і всім було зрозуміло: трудовий колектив достроково впорався зі своїм виробничим завданням! Нині таке — вдивовиж, адже чи не всі вугільні підприємства Донеччини «пасуть задніх». Тим паче неординарною подією видається на цьому гнітючому фоні негараздів успіх шахтоуправління «Донбас» виробничого об'єднання «Донецьквугілля»: колективи всіх видобувних дільниць достроково виконали річні плани, видавши нагора один мільйон «чорного золота». Сьогодні «Донбас» іде з плюсом — понад 120 тисяч тонн понадпланового вугілля!.. І хоч з лісом на шахтах проблема, усе-таки знайдуть у шахтоуправлінні ялинку, щоб перед новорічним святом встановити її у центральній нарядній, адже трударі підприємства цієї пошани, їй-бо, заслуговують!..

Юрій ДОЦЕНКО.

Донецьк.

ВІДХОДИ НІМЕЦЬКІ, ГОЛОВНІ БОЛІ — НАШІ

З березня минулого року на Рівненщині, на території однієї з військових частин, зберігаються токсичні відходи, завезені з Німеччини фірмою «Поділля». Місцева влада сподівалась, що питання повернення «подарунків» назад у ФРН буде вирішене на державному рівні, та виявилося, що немає відповідної бази, аби пред'явити претензії «благодійникам».

У Рівненському облвиконкомі вирішили: ліпше покластися на власні сили. І створити компетентну комісію, яка має дослідити закордонний презент і визначити, що можна використати, а що знешкодити. Міністр охорони навколишнього середовища Юрій Костенко підтримав такий варіант розв'язання проблеми.

Сергій МЕЛЬНИЧУК

Рівне.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Тираж 394439.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311241.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».